

tranzacției judiciare sau a actului autentic pentru care procedura de exequatur nu a fost eliminată, sunt competente prima instanță, autoritatea emitentă a actului respectiv și instanța care s-a pronunțat prin hotărâre judecătorească.

Cererile privind obținerea pensiei de întreținere în România se depun la Ministerul Justiției, care, la rândul său, le redirecționează la autoritățile competente să le soluționeze, respectiv baroului competent teritorial, Camerei Executorilor Judecătorești sau instanței judecătorești competente. Pentru soluționarea cererilor de măsuri specifice, având ca obiect localizarea sau facilitarea căutării de informații privind veniturile sau bunurile debitorului sau ale creditorului, Ministerul Justiției colaborează cu Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

Creditorii obligațiilor de întreținere care nu au împlinit 18 ani sau aflați în continuarea

studiilor, dar nu mai mult de 21 de ani, persoanele vulnerabile, definite prin art. 3 lit. f) din Convenția de la Haga beneficiază de ajutor public judiciar gratuit. Pentru aceste categorii de creditori obținerea dreptului de întreținere în România, atunci când nu există un titlu executoriu străin sau efectele acestuia nu pot fi recunoscute în România, se realizează prin cooperarea, expres stabilită de lege, dintre Ministerul Justiției și barou. Astfel, aceste persoane beneficiază de un avocat din oficiu care îi reprezintă și le apără interesele.

În concluzie, Legea 36/2012 încearcă să faciliteze procedura prin care obligația de întreținere se poate executa, astfel încât solidaritatea și îndatorirea de ordin moral și material între persoanele legate prin raporturi de rudenie, de căsătorie sau prin alte raporturi asimilate celor de rudenie să nu fie neglijată.

SCURTĂ PREZENTARE A ORDINULUI NR. 6.552 PENTRU APROBAREA METODOLOGIEI DIN 13 DECEMBRIE 2011 PRIVIND EVALUAREA, ASISTENȚA PSIHOEDUCAȚIONALĂ, ORIENTAREA ȘCOLARĂ ȘI ORIENTAREA PROFESIONALĂ A COPIILOR, A ELEVILOR ȘI A TINERILOR CU CERINȚE EDUCAȚIONALE DE SPECIALITATE

Cristina Vida

Pentru asigurarea interesului superior al elevilor și a tinerilor cu cerințe educaționale speciale a fost înființat serviciul de evaluare și orientare școlară și profesională (SEOSP) prin Ordinul pentru aprobarea Metodologiei din 13 decembrie 2011 privind evaluarea, asistența psihoeducațională, orientarea școlară și orientarea profesională a copiilor, a elevilor și a tinerilor cu cerințe educaționale de specialitate⁶.

Educația specială, propusă prin constituirea serviciului de evaluare și orientare școlară și profesională, presupune un ansamblu de procese de punere în aplicare a programelor, activităților de învățare și asistență complexă de recuperare-compensare adaptate persoanelor

care nu reușesc să atingă, temporar sau pe toata durata școlarizării, un nivel de dezvoltare corespunzător vârstei. Astfel, prin **școală specială** se înțelege unitatea de învățământ în care se asigură atât educație, cât și intervenție psihopedagogică de către profesori specializați persoanelor cu diferite tipuri și grade de dizabilități sau deficiențe. **Cerințele educaționale speciale** presupun acele necesități educaționale suplimentare, complementare obiectivelor generale ale educației, adaptate la particularitățile individuale ale unei anumite deficiențe/dizabilități sau tulburări/ dificultăți de învățare și asistență complexă, medicală, socială, educațională.

Metodologia distinge între **integrarea școlară**, care presupune procesul de adaptare a

⁶ Publicat în Monitorul Oficial al României nr. 45 din 19 ianuarie 2012

persoanei cu cerințe educaționale speciale la normele și cerințele școlii pe care o urmează, de stabilire a unor relații afective pozitive cu membrii grupului școlar și **incluziune școlară**, care reprezintă procesul permanent de îmbunătățire a serviciilor oferite de unitățile de învățământ pentru a cuprinde în procesul de educație toți membrii comunității, indiferent de caracteristicile, dezavantajele sau dificultățile acestora.

Școala incluzivă reprezintă unitatea de învățământ în care se asigură o educație pentru toți copiii, respectiv un mijloc eficient de combatere a atitudinilor de discriminare și segregare. Cu alte cuvinte, se urmărește identificarea nevoilor specifice ale copiilor și ale elevilor și asigurarea condițiilor optime de integrare școlară, profesională și socială, prin egalizarea șanselor. În acest sens, accesul la actul educațional trebuie să aibă loc în temeiul principiului echității, fără discriminare, a principiului relevanței, a oportunității programelor de dezvoltare personală și social-economice, principiului eficienței, obținerea unor rezultate educaționale maxime prin gestionarea resurselor existente, principiului incluziunii sociale, a interesului superior al copilului, principiului participării și responsabilizării părinților.

O problemă distinctă este cea care privește evaluarea copiilor, elevilor și a tinerilor cu cerințe educaționale speciale, în vederea orientării școlare și profesionale a acestora. În acest sens, se va urmări interesul superior al copilului, în vederea creșterii nivelului de implicare activă în planul vieții individuale și sociale a acestuia, precum și al potențialului său real de dezvoltare. Evaluarea se va face ținându-se cont de starea de sănătate, nivelul de instrucție și educație, gradul de adaptare psihosocială, situația economică a copilului, dintr-o perspectivă unitară, multidimensională.

Asistența psihoeducațională a copiilor, elevilor și tinerilor cu cerințe educaționale speciale presupune un ansamblu specializat de

servicii, respectiv consiliere psihopedagogică, terapii specifice recuperator-compensatorii, anchetă socială, mediere școlară. Orientarea școlară are rolul de a asigura educație și formare profesională de calitate, în acord cu particularitățile fizice, fiziologice și psihologice ale individului, prin valorificarea potențialului aptitudinal, a intereselor, aspirațiilor, cunoștințelor, abilităților, deprinderilor și a altor particularități psihocomportamentale și integrare socioprofesională.

Din serviciul de evaluare și orientare școlară și profesională fac parte: 2 profesori psihologi atestați în psihologie educațională, un profesor psihopedagog, un profesor de educație specială, un asistent social, un medic pediatru. Art.6.al Metodologiei arată că **evaluarea** medicală, psihologică, educațională și socială este un proces complex, continuu și dinamic, realizat cu scopul de a cunoaște în profunzime și de a estima din punct de vedere cantitativ și calitativ particularitățile dezvoltării, limitele și potențialul copilului/elevului/tânărului cu cerințe educaționale speciale. Scopul evaluării fiind acela de a stabili dacă elevul/copilul/tânărul are sau nu cerințe educaționale speciale, în vederea orientării școlare și/sau profesionale a acestuia.

La finalul evaluării inițiale în vederea orientării școlare/profesionale, dosarul va cuprinde rezultatele evaluării medicale (referat medical/ scrisoare medicală eliberat/eliberată de medicul de familie/ medicul specialist), ale evaluării psihologice (fișa psihologică eliberată de profesorul psiholog), ale evaluării educaționale (fișa psihopedagogică eliberată de unitatea de învățământ) și ale evaluării sociale (ancheta socială).

Reevaluarea se realizează, de regulă, când apar schimbări la nivelul performanței școlare și al funcționalității copilului/elevului/tânărului și/sau la cererea părintelui și/sau la cererea profesorului, cel mult una pe an și cel puțin una pe nivel de învățământ.